

ভাৰবাণীৰ এক সম্পূৰ্ণ দৃশ্য

জীৱন পৰিবৰ্তন কৰা এটা বাইবেল অধ্যয়ণ!

এখন ঈশ্বৰিক নক্সা

যাত্ৰাপুস্তক ২৪:১-২৫:২

কাহিনী...

ঈশ্বৰ যিহোৱাই ইয়াৰ আগতে কেতিয়াও তেনেকুৱা পৰাক্ৰমশূন্য চিন দেখুওৱা নাছিল আৰু আচৰিত কাৰ্য কৰা নাছিল যেতিয়া তেও ইয়ায়েলৰ সন্তান সকলক মিচৰৰ দাসত্বৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি উলিয়াই আনিছিল। ফৌৰনৰ ৰাজ্যখনৰ ওপৰত এটাৰ পাছত আন এটা উতপাত পৰিয়েই আছিল যেতিয়ালৈকে সি তেওৰ বন্দীবিলাকক মুকলি কৰি দিবলৈ বাধ্য হোৱা নাছিল। তাৰ পাছত যিহোৱাই চুফ সাগৰ দুফাল কৰিছিল আৰু তাৰ মাজৰ শুকান ভূমিয়েদি সেই জাতিটোক স্বাধীনতালৈ চলাই নিছিল, আনহাতে তেওবিলাকৰ পিছে পিছে খেদি যোৱা তেওবিলাকৰ শত্ৰুসকলক সাগৰত নিপাত কৰিছিল।

অৰণ্যত প্ৰৱেশ কৰাৰ পিছত, ঈশ্বৰে তেওবিলাকক প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশৰ বিপৰীত দিশ-দক্ষিণ দিশৰ ফালে চলাই নিয়া কাৰ্যৰ দ্বাৰাই তেওৰ অনেক লোক আচৰিত হৈছিল। যিহোৱাই জানিছিল যে, তেওবিলাকে তেওবিলাকৰ উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰাৰ আগতে নিজকে মুগুত কৰিব লাগিব, তেওবিলাক সংগবদ্ধ হব লাগিব আৰু তেওৰ ওপৰত আস্থা আৰু বিশ্বাস ৰাখিবলৈ শিকিব লাগিব। যেতিয়া চিনয় পৰ্বতলৈ তেওবিলাকে যাত্ৰা কৰিছিল, ঈশ্বৰে তেওবিলাকৰ প্ৰতিটো আৱশ্যকীয় বস্তু যোগাইছিল। তোক লাগোতে, ঈশ্বৰে তেওলোকক স্বৰ্গৰ পৰা আহাৰ দিছিল। যেতিয়া তেওবিলাকৰ পিয়াহ লাগিছিল, ঈশ্বৰ যিহোৱাই তেওবিলাকক প্ৰকান্ড শিলৰ পৰা পানী পান কৰাইছিল। শত্ৰুবিলাকৰ দ্বাৰাই হঠাতে পিছফালৰ পৰা আক্ৰমিত হওতেও, আচৰিতৰূপে তেওবিলাকক বিজয়ী কৰা হৈছিল।

অৱশেষত, ইয়ায়েলবিলাকে পবিত্ৰ পৰ্বতৰ গুৰিত ছাউনী পাতিছিল। তাত ঈশ্বৰে এনে এটা কাৰ্য কৰিছিল যাক তেও পূৰ্বতে কেতিয়াও কৰা নাছিল। সমুদায় জাতিটোৱে শুনাকৈ তেও কথা কৈছিল—তেওৰ নিয়মটিৰ বিষয়ে, দহ-আঙুৰাবোৰৰ কথা কৈছিল। ঈশ্বৰে তেওৰ বিধানৰ বিষয়ে সকলোৱে শুনাকৈ কোৱাৰ পিছত, সেই আঙুৰাবোৰ লিখা শিলৰ ফলি দুখন লবলৈ মোচিক চিনয় পৰ্বতৰ ওপৰলৈ মাতিছিল। কিন্তু ঈশ্বৰে, তেওক ইয়াৰ লগতে আৰু কিবা এটা প্ৰদান কৰিছিল। ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ সৈতে ৪০ দিন ৪০ ৰাতি থাকোতে, মোচিয়ে ঈশ্বৰৰ নিমিত্তে দাঙি লৈ যাব পৰা, লঘু এটা অতি সুন্দৰ মন্দিৰ নিৰ্মান কৰাৰ সম্পূৰ্ণ নীতি-নিৰ্দেশনা লাভ কৰিছিল। স্বৰ্গত থকা তেওৰ প্ৰকৃত বাস-স্থানৰ ই এটা সৰু নমুনা হবলগীয়া আছিল। এই অদ্বীতীয় গঠনৰ অবয়ৱটোৱে, আমাক পাপৰ পৰা পৰিত্ৰাণ কৰোৱাৰ ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনাটোৰ বিষয়ে জগত খনকেই দীঘে, পথালিয়ে আৰু গভীৰভাৱে দৃশ্যমান পাঠ প্ৰদান কৰাৰ কাৰ্য কৰিবলগীয়া আছিল।

অধ্যয়ন

প্রতিটো বাইবেল পদ পঢ়াৰ পিছত থালী ঠাইবোৰ পুনৰ কৰক ।

১. ঈশ্বৰে মোচিক কি নিৰ্মান কৰিবলৈ দিছিল আৰু কিয়?

যাত্ৰাপুস্তক ২৫:৮ আৰু মই তেওঁবিলাকৰ মাজত কৰিবৰ নিমিত্তে,
তেওঁবিলাকে মোৰ অৰ্থে এটা নিৰ্মান কৰক ।

২. ধৰ্ম্মধাম আৰু ইয়াৰ পৰিচৰ্য্যাবলাকৰ পৰা ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকসকলক কি শিকাটোক আকাংক্ষ্যা কৰিছিল?

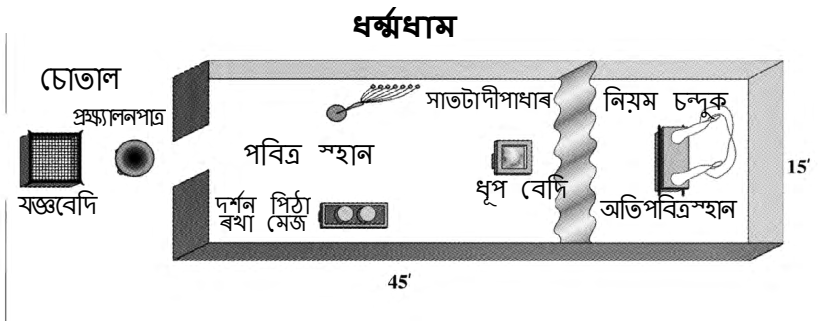
গীতমালা ৭৭:১৩ হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ ধৰ্ম্মধামত আছে. (কেজিভি)

টোকা: পৰিত্ৰানৰ হেতু কৰা ঈশ্বৰৰ পথ বা আচনিটোক জগতৰ ধৰ্ম্মধামত প্ৰকাশ কৰা হৈছিল । ধৰ্ম্মধামত থকা সকলোবোৰেই বা ইয়াৰ পৰিচৰ্য্যাবোৰৰ সৈতে সংযোগ থকা প্রতিটো কাৰ্য্যই, যীচুৱে আমাক পৰিত্ৰান কৰাত কৰিবলগীয়া কাৰ্য্যৰ কিবা নহয় কিবা এটা প্ৰতীক আছিল । ধৰ্ম্মধাম আৰু ইয়াৰ পৰিচৰ্য্যাৰ সবিশেষ আমি যেতিয়ালৈকে ভালকৈ বুজি নাপাও, তেতিয়ালৈকে আমি পৰিত্ৰাণৰ আচনিটোৰ বিষয়ে সম্পূৰ্ণকৈ বুজিব নোৱাৰো । ই এটা বিশাল খ্ৰী-ডি অবজেক লেচন আছিল, যি পৰিত্ৰাণৰ কাৰ্য্যপ্ৰনালীৰ ব্যাখ্যা আগবঢ়াইছিল ।

৩. ধৰ্ম্মধাম নিৰ্মানৰ নিমিত্তে মোচিয়ে নক্সাখন কত পাইছিল?

যাত্ৰাপুস্তক ২৫:৪০ সাৱধান, মই তোমাক দেখুওৱা সেইবোৰৰ
দৰেই সেই সকলোকে কৰিবা ।

টোকা: ধৰ্ম্মধামৰ নক্সা, ইয়াক কেনেকৈ নিৰ্মান কৰিব লাগে তাৰ সম্পূৰ্ণ বিশেষ ধৰনৰ নীতি-নিৰ্দেশনাবোৰ চিনয় পৰ্ব্বতত মোচিয়ে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই লাভ কৰিছিল (ইব্ৰী ৮:৫) । এইটো স্বৰ্গত থকা ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃত ধৰ্ম্মধামটোৰ এটা ক্ষুদ্ৰ আকাৰৰ আছিল ।

প্ৰথম ধৰ্মধামটো বা আবাসটো আছিল অতি সুন্দৰ পৰিপাটি, তস্তু আকাৰৰ (১৫ ফুট বহল আৰু ৪৫ ফুট দীঘল, ১৮ ঘন ইঞ্চি আধাৰ)। তাত ঈশ্বৰৰ অলৌকিক উৰশ্ৰিহিতি বিৰাজমান হৈ আছিল আৰু বিশেষ বিশেষ সেৱা- পৰিচৰ্যাৰ কামবোৰ তাত কৰা হৈছিল। বেৰবোৰ চিটীম কাঠৰ তক্তাৰে বনোৱা হৈছিল আৰু সেইবোৰত সোণৰ প্ৰলেপ দিয়া ৰূপৰ চকেট লগোৱা হৈছিল (যাত্ৰাপুস্তক ২৬:১৫-১৯, ২৯)। ওপৰৰ চালখন শণ সূটা, ছাগলীৰ নোম, ৰঙা ৰং কৰা মেৰৰ ছাল আৰু তহচৰ ছালৰ চাৰি তৰপীয়া আবৰনৰ আছিল (২৬:১, ৭, ১৪)। ইয়াৰ দুটা কোঠালী আছিল: পবিত্ৰ স্হান (১৫ ফুট বহল আৰু ৩০ ফুট দীঘল), আৰু অতি পবিত্ৰ স্হান (১৫ ফুট বহল আৰু ১৫ ফুট দীঘল)। ওপৰত দিয়া চিত্ৰখন আপুনি সঘনাই চাব পাৰিব যেতিয়া আপুনি এই পাঠটি অধ্যয়ন কৰিব।

৪. চোতালত কি আচৰাব আছিল?

ক. যাত্ৰাপুস্তক ২৯:১৮ পাছে গোটেইটো মেৰ দক্ষ কৰিবা সেয়ে
মিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে

খ. যাত্ৰাপুস্তক ৩০:১৮ ধোৱা-পখলা কৰিবৰ নিমিত্তে তুমি পিতলৰ এটা
পাত্ৰ ... তাত পানী ৰাখিবা।

টোকা: এই যজ্ঞবেদিতেই জন্তুবোৰক বলি দিয়া হৈছিল (যাত্ৰাপুস্তক ২৭:১-৮)। ধৰ্মধামৰ প্ৰবেশ দ্বাৰৰ কিছু বাহিৰত থকা চোতালখনত ইয়াক ৰখা হৈছিল। এই যজ্ঞবেদি টোৱে খ্ৰীষ্টৰ ফ্ৰুচডালক সূচায়ছিল। যি জন্তুবোৰক বলি দিয়া হৈছিল সেইবোৰে যীচুক সূচায়ছিল, সেই সম্পূৰ্ণ বলিদান (যোহন ১:২৯)। প্ৰফালন পাত্ৰটো আচলতে পিতলেৰে নিৰ্মিত এটা প্ৰকাল্ড চৰিয়া সদৃশ পাত্ৰ যাক ধৰ্মধামৰ দুৱাৰমুখ আৰু যজ্ঞবেদিৰ সোমাজত ৰখা হৈছিল (যাত্ৰাপুস্তক ৩০:১৭-২১ ৩৮)। ধৰ্মধামত প্ৰবেশ কৰাৰ আগতে বা এটা বলি উচ্ৰ্গ কৰাৰ আগতে পুৰোহিতবিলাকে ইয়াতে হাতভৰি ধুই লৈছিল। ইয়াত থকা পানী বাপ্তিষ্টৰ প্ৰতীক আছিল, পাপৰ পৰা শুচি হোৱা আৰু নতুন জন্ম পোৱাৰ প্ৰতীক।

৫. কি কি তিনি প্ৰকাৰৰ আচৰাব পবিত্ৰ স্হানত আছিল?

ক. গণনাপুস্তক ৪:৭ আৰু ওপৰত এখন নীল
বৰনীয়া কাপোৰ পাৰিব ... আৰু নিত্য পিঠা তাৰ ওপৰত ৰাখিব।

খ. গণনাপুস্তক ৮:২ যেতিয়া তুমি প্ৰদীপবোৰ জ্বলাবা, তেতিয়া সেই সাতোটা
প্ৰদীপ সন্মুখত পোহৰ কৰাকৈ ৰাখিবা।

গ. যাত্ৰাপুস্তক ৩০:১ আৰু জ্বলাবৰ নিমিত্তে এটা
নিৰ্মান কৰিবা তাক চিটীম কাঠেৰে নিৰ্মান কৰিবা।

টোকা: মেজৰ ওপৰত ৰখা দৰ্শন-পিঠাই (যাত্ৰাপুস্তক ২৫:২৩-৩০) যীচুক সূচায়, জীৱনময় আহাৰ (যোহন ৬:৫১)। সাতোটা দীপাধাৰে (যাত্ৰাপুস্তক ২৫:৩১-৪০) যীচুক সূচায়, জগতৰ পোহৰ (যোহন ৯:৫; ১:৯)। প্ৰদীপবোৰৰ যি তেল সেইবোৰে পবিত্ৰ আত্মক সূচায় (জথৰীয়া ৪:১৬; প্ৰকাশিতবাক্য ৪:৫)। ধূপ বেদিয়ে (যাত্ৰাপুস্তক ৩০:১-৮) ঈশ্বৰৰ লোকবিলাকৰ প্ৰাৰ্থনাক সূচায় (ইব্ৰী ৫:৭)।

৬. অতি পবিত্ৰ শহানত কি বিশেষ বস্তু ৰখা হৈছিল?

যাত্ৰাপুস্তক ২৬:৩৪ আৰু তুমি অতি পবিত্ৰ-শহানত সাক্ষ্য-ফলিৰ ওপৰত পাপাবৰণ থবা ।

টোকা: অতি পবিত্ৰশহানত একমাত্ৰ ভাৱে ৰখা বস্তুটো আছিল চন্দুক যাৰ ভিতৰত ৰখা হৈছিল নিয়মৰ দুখন ফলি(সাক্ষ্য-ফলি অৰ্থাত্‌ দহ-আঞ্জা), এই চন্দুকটোক চিটাম কাঠেৰে নিশ্চাল কৰি তাত শুদ্ধ সোণৰ পতা মাৰি দিয়া হৈছিল (যাত্ৰাপুস্তক ২৫:১০-২২)। চন্দুকটোৰ দুই মূৰত এটা এটাকৈ দুটা শুদ্ধ সোণেৰে নিশ্চিত কৰিব ৰখা হৈছিল । চন্দুকটোক ঢাকি খোৱা আবৰনখনক পাপাবৰণ বুলি কোৱা হৈছিল (যাত্ৰাপুস্তক ২৫:১৭-২২), যত ঈশ্বৰৰ উৰশ্ৰুতি নিবাস কৰিছিল । এই ঠাইখনে স্বৰ্গত থকা ঈশ্বৰৰ সিংহাসনখনক সূচাইছিল, যি একেদৰে দুগৰাকী স্বৰ্গদূতৰ মাজত অৱশ্ৰুতি হৈ আছে (গীতমালা ৮০:১; যিচয়া ৬:১, ২) ।

৭. চন্দুকটোৰ ভিতৰত কি আছিল বাৰু?

যাত্ৰাপুস্তক ২৫:২১ তুমি সেই পাপাবৰণ সেই চন্দুকৰ ওপৰত ৰাখিবা; আৰু মই তোমাক যি দিম, তাক সেই চন্দুকৰ ভিতৰত থবা ।

দ্বিতীয় বিবৰণ ১০:৪, ৫ পাছে সমাজ গোট খোৱা দিনা পৰ্বতত অগ্নিৰ মাজৰ পৰা যিহোৱাই যি তোমালোকক কৈছিল, তাক প্ৰথমে লিখাৰ দৰেই তেও সেই দুখন ফলিত লিখি মোক দিলে । তাৰ পাছত মই মুখ ঘূৰাই পৰ্বতৰ পৰা নামি, মোক দিয়া যিহোৱাৰ আঞ্জা অনুসৰে ফলি দুখন নিজে সজা চন্দুকত থলো, আৰু দুয়োখন তাতেই আছে ।

টোকা: ঈশ্বৰে নিজৰ আঙুলিৰে দুখন শিলৰ ফলিত তেওৰ নিয়মটি লিখিছিল, আৰু সেইবোৰক চন্দুকৰ ভিতৰত ভৰাই ৰখা হৈছিল । পাপাবৰণ তাৰ ওপৰত ৰখা হৈছিল, যাৰ অৰ্থ আছিল যেতিয়ালৈকে ঈশ্বৰৰ লোকসকলে তেওবিলাকৰ পাপবোৰ স্বীকাৰ লব আৰু ত্যাগ কৰিব (হিতোপদেশ ২৮:১৩) সেই তেজৰ যোগেদি তেওবিলাকলৈ কৃপা কৰুনা বৰ্দ্ধিত কৰি গৈ থকা হব যি তেজ পুৰোহিতৰ দ্বাৰাই পাপাবৰণৰ ওপৰত চতিয়াই দিয়া হৈছিল (লেবীয়াপুস্তক ১৬:১৫, ১৬)। সেই তেজে যীচুৰ সেই তেজক বুজায় যাক তেও সমগ্ৰ মানৱজাতিৰ পাপ ক্ষমা আৰু শুচিকৰণৰ হেতু বোৱাইছিল (মথি ২৬:২৮; ইব্ৰী ৯:২২)।

৮. পুৰনি নিয়মৰ ধৰ্ম্মধামৰ পৰিচৰ্য্যাত জন্তুৰ বলি উচ্ছৰ্গা কিয় প্ৰয়োজন হৈছিল?

ইব্ৰী ৯:২২ উলিওৱা নহলে, পাপ-মোচন নহয় ।

মথি ২৬:২৮ কিয়নো মোৰ যি তেজ, অৰ্থাত্‌ নিয়মৰ তেজ, নিমিত্তে অনেকৰ কাৰণে উলিওৱা হৈছে, সেয়ে এই ।

টোকা: কালবাৰীৰ ফুচত যীচুৰ তেজ বাৱাই নিদিলে যে কাৰো পাপ ক্ষমা হব নোৱাৰে, তাক মানুহে বুজি পোৱাত সহায় হবলৈ জন্তুৰ বলি উচ্চৰ্গা প্ৰয়োজন হৈছিল। শিহৰণকাৰী সত্যটো এয়ে যে পাপৰ শাস্তি হৈছে মৃত্যু। যিহেতু আমি সকলোৱেই পাপ কৰিলো, আমি সকলোৱে মৰা উচিত আছিল-আৰু আমি মৰাতো অৱধাৰিত আছিল, যদি যীচুৱে আমাৰ পাপৰ বাবে আমাৰ হৈ মৰাৰ দ্বাৰাই নিজৰ সম্পূৰ্ণ সিদ্ধ জীৱনটো উচ্চৰ্গা নকৰিলেহেতেন। পাপীবিলাকে নিজেই নিজৰ নিজৰ বলি দিবলগীয়া জন্তুবোৰ লগত লৈ আনিছিল আৰু নিজ হাতেৰে ইয়াক হত্যা কৰিছিল (লেবীয়া পুস্তক ১:৪, ৫)। ই ৰক্তাক্ষৰ আৰু ভয়লগা বিধৰ আছিল, মানুহৰ মনবোৰত সেই সত্যটোক বহুৱাই দিছিল যে পাপে যীচুক মৰিবলগীয়া কৰিছিল। এইদৰে তেওঁবিলাকে পৰিগ্ৰাণৰ নিমিত্তে সেই ফুচলৈ দিঙিমেলি চাই পঠিয়াইছিল, আনহাতে আমি পৰিগ্ৰাণৰ নিমিত্তে উভটি ফুচলৈ চাই পঠিয়াও। ইয়াৰ বাদে পৰিগ্ৰাণৰ আন উতস নাই।

৯. পাপৰ বাবে যেতিয়া জন্তুবোৰ বলি দিয়া হৈছিল, তেতিয়া পাপৰ কি হৈছিল?

লেবীয়া পুস্তক ১:৪, ৫ পাছে সি হোম-বলিৰ মূৰত দিব; তাতে সেই
বলি তাৰ অৰ্থে তাৰ পক্ষে গ্ৰাহ্য হব। আৰু যিহোৱাৰ সন্মুখত সেই
দমৰা গৰুটো কটা হব; তেতিয়া।

টোকা: যেতিয়া পাপীয়ে জন্তুটোৰ মূৰৰ ওপৰত নিজৰ হাত ৰাখে আৰু নিজৰ পাপ স্বীকাৰ কৰে, তেতিয়া পাপবোৰ প্ৰতীকি উপায়েৰে পাপীজনৰ পৰা জন্তুটোৰ গালে স্তানান্তৰিত হয়। এইদৰে জন্তুটো দোষী সাব্যস্ত হয় আৰু মৃত্যুৰ শাস্তি ভোগ কৰিবলগীয়া হয়। যীচুৱে যে আমাৰ পাপৰ ভাৰ বহন কৰিলে, ই হৈছে তাৰেই প্ৰতীক।

১০. সমগ্ৰ মন্ডলিটোৰ নিমিত্তে কেতিয়া এটা হোম-বলি উচ্চৰ্গা কৰা হৈছিল, পাপৰ কি হৈছিল?

লেবীয়াপুস্তক ৪:১৭ আৰু পুৰোহিতে সেই তেজত নিজ আঙুলি জুবুৰিয়াই, তাৰ কিছু
তেজ বস্ত্ৰৰ আগফালে যিহোৱাৰ সন্মুখত সাতবাৰ ।

টোকা: পুৰোহিতে কিছু তেজ ধৰ্ম্মধামৰ ভিতৰত থকা প্ৰভেদক বস্ত্ৰৰ আগফালে ছটিয়াইছিল, এইদৰে প্ৰতীকি ব্যৱস্থাবে মানুহবিলাকৰ পাপবোৰ ধৰ্ম্মধামটোলৈ স্তানান্তৰিত হৈছিল। যীচু যেতিয়া তেওঁৰ মৃত্যুৰ পাছত স্বৰ্গলৈ গৈছিল, যীচুৰ নামত পাপ স্বীকাৰ কৰোতে লাভ কৰা আমাৰ পাপ-ক্ষমাক দেখুৱাবলৈ, তেওঁ তেওঁৰ তেজ উচ্চৰ্গা কৰিছিল (পুৰনি নিয়মত মহা-পুৰোহিতে যেনেকৈ কৰিছিল) ১ম যোহন ১:৯।

১১. ধৰ্ম্মধামৰ কি কি দুটা প্ৰতীক চিহ্নক যীচুৱে আমাৰ নিমিত্তে সিদ্ধ কৰিলে?

১ম কৰিন্থীয়া ৫:৭ কাৰন আমাৰ মেৰ পোৱালি
যি খ্ৰীষ্ট, তেওঁক বলিদান কৰা হল

ইব্রী ৪:১৪ এতেকে স্বৰ্গবোৰৰ মাজেদি যোৱা এনে মহান এজনা, অৰ্থাত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু আমাৰ থকাত.

টোকা: যীচুৱে, আমাৰ পাপৰ নিমিত্তে বলি হিচাপেও আৰু আমাৰ স্বৰ্গীয় মহা-পুৰোহিত হিচাপেও দুয়োটা কাৰ্য কৰিছে আৰু এইদৰে আমাৰ নিমিত্তে দুটা আচৰিত বিষয় সিদ্ধ কৰিছে। প্ৰথমটো হৈছে অতীতৰ সকলোবোৰ পাপ ক্ষমা কৰাৰ লগতে (যোহন ৩:৩-৬; ৰোমীয়া ৩:২৫) এটা সম্পূৰ্ণ পৰিবৰ্তিত জীৱন যাক কোৱা হৈছে নতুন জন্ম। দ্বিতীয়টো হৈছে বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যতত এক শুদ্ধ আৰু সিদ্ধ জীৱন নিৰ্বাস কৰাৰ ক্ষমতা (তীত ২:১৪; ফিলিপীয়া ২:১৩)। এই দুটা বিষয়ে এজন ব্যক্তিক ধাৰ্মিক কৰি তোলে, যাৰ অৰ্থ হল ঈশ্বৰ আৰু ব্যক্তিজনৰ মাজত এটা শুদ্ধ সম্পৰ্ক থাকে। এজন ব্যক্তিৰ বাবে কৰ্মৰ দ্বাৰাই (নিজৰ চেষ্টাৰ) ধাৰ্মিক হোৱাৰ কোনো পথ নাথাকে, কাৰন ধাৰ্মিকতা কেৱল সেই অনুগ্ৰহৰ পৰাহে আহে যাক একমাত্ৰ যীচুৱেহে দিব পাৰে (পাচনিকৰ্ম ৪:১২)। এয়াই হৈছে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিকতা, যিটো হৈছে ধাৰ্মিকতাৰ একমাত্ৰ প্ৰকৃত আকাৰ।

১২. যীচুৰ দ্বাৰাই আমাক ধাৰ্মিকতা প্ৰদান কৰাৰ বিষয়ে বাইবেলে কি কি ছটা প্ৰতিজ্ঞা আমাক দিছে?

ক. তেও আমাৰ অতীতৰ পাপবোৰক ঢাকি ৰাখিব আৰু আমাক নিৰ্দোষী বুলি গণ্য কৰিব (যিচয়া ৪৪:২২; ১ম যোহন ১:৯)।

খ. ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তীটোক আমাত পুনৰুদ্ধাৰ কৰিবলৈ যীচুৱে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে (ৰোমীয়া ৮:২৯)।

গ. ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ যীচুৱে আমাক আকাংক্ষ্যা আৰু ক্ষমতা দিয়ে (ফিলিপীয়া ২:১৩)।

ঘ. যীচুৱে আমাক মাত্ৰ সেইবোৰ কাম কৰিবলৈ সহায় কৰিব যিবোৰে ঈশ্বৰক সন্তোষ দিয়ে (ইব্ৰী ১৩:২০, ২১; ১ম যোহন ৩:২২)।

ঙ. তেওৰ নিষ্পাপ জীৱন আৰু প্ৰামাণ্ডিতকৰনৰ মৃত্যুৰ কড়ম্ব আমাক প্ৰদান কৰাৰ দ্বাৰাই তেও আমাৰ ওপৰত পৰা মৃত্যুৰ ৰায়দানক আতৰাই দিলে (২য় কৰিন্থীয়া ৫:২১)।

চ. তেও ঘূৰি নহালৈকে আমাক বিশ্বাসীভাৱে থকাত সহায় কৰিবলৈ যীচুৱে আটাইবোৰ দায়িত্ব মুৰপাতি লৈছে (ফিলিপীয়া ১:৬ যিহুদা ২৪)।

টোকা: এই আটাইবিলাক গৌৰৱময় প্ৰতিজ্ঞা আপোনাৰ জীৱনত সিদ্ধ কৰিবলৈ যীচু সাজু হৈ আছে। আপুনি বাৰু সাজু নে? আপুনি এতিয়াই আৰ্চুকাটি প্ৰাৰ্থনা কৰক যাতে তেও আপোনাৰ জীৱনটোক তেওৰ নিয়ন্ত্ৰণত ৰাখে। তেও আপোনাক এৰি নাযাব।

১৩. ধাৰ্মিক হবলৈ এজন ব্যক্তিয়ে কিবা ভূমিকা পালন কৰিবলগীয়া আছে নে?

মথি ৭:২১ যিবিলাকে মোক প্ৰভু প্ৰভু বোলে, তেওঁবিলাক সকলোৱে যে স্বৰ্গৰাজ্যত সোমাব; এনে নহয় কিন্তু যি জনে স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ কৰে, সেই জনহে সোমাব ।

টোকা: হয়, আমাৰ পালন কৰিবলগীয়া ভূমিকাটো হৈছে, আমাৰ হৃদয় আৰু ইচ্ছাক যীচুৰ হাতত গটাই দিয়া আৰু তেওঁক চলাই নিবলৈ অনুমতি প্ৰদান কৰা । আমাৰ জীৱনবোৰ তেওঁৰ হাততেই আছে বুলি তেওঁৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ আস্থা আৰু বিশ্বাস ৰাখা । বহুতে বিশ্বাস কৰে যে যিবিলাকে প্ৰভুৰ নাম লয় তেওঁবিলাক সকলোকে যীচুৱে স্বৰ্গলৈ নিব, লাগিলে তেওঁবিলাকৰ চৰিত্ৰবোৰ যি ধৰনেৰেই নহওক কিয় ! কিন্তু এই মাৰাত্মক বিশ্বাসটো সত্য নহয় (মথি ৭:১৪)

১৪. প্ৰায়শ্চিত্তৰ দিনাখন কি ঘটিছিল?

লেবীয়াপুস্তক ১৬:৩০ কিয়নো সেইদিনা তোমালোকক কৰিবৰ অৰ্থে তোমালোকক প্ৰায়শ্চিত্ত কৰা হব; তাতে তোমালোক সকলোৱেই পৰা যিহোৱাৰ সাক্ষাতে শুচি হবা ।

টোকা: প্ৰায়শ্চিত্তৰ দিন সোধবচাৰৰ এটা গুৰু-গম্ভীৰ পবিত্ৰ দিন আছিল যি ইস্ৰায়েলৰ মাজত বছৰত এবাৰহে আহিছিল (লেবীয়াপুস্তক ২৩:২৭)। প্ৰতিটো পাপ স্বীকাৰ কৰি ত্যাগ কৰিবলগীয়া হৈছিল । সেইটো দিনত যিবিলাকে ইয়াক কৰিবলৈ অমান্তি হৈছিল, তেওঁবিলাকক সদাকালৰ নিমিত্তে ইস্ৰায়েলৰ ছাউনীৰ পৰা ছিন্ন কৰা হৈছিল (২৯ পদ)। সেই দিনা দুটা ছাগ বাচনি কৰি লোৱা হৈছিল । এটা যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আৰু আনটো অজাজেলৰ অৰ্থে, অজাজেল হৈছে চয়তানৰ প্ৰতীক (লেবীয়াপুস্তক ১৬:৭, ৮)। যিহোৱাৰ ছাগটোক বধ কৰা হৈছিল আৰু লোকসমূহৰ পাপৰ নিমিত্তে উচ্ছৰ্গা কৰা হৈছিল (৯পদ)। ইয়াৰ তেজ অতি পবিত্ৰ স্থানলৈ নিয়া হৈছিল আৰু পাপাবৰনৰ সন্মুখত আৰু ওপৰত ছটিয়াই দিয়া হৈছিল (১৪ পদ)। মাত্ৰ এই বিশেষ বিচাৰৰ দিনটোতহে মহা-পুৰোহিত গৰাকীয়ে এই অতি পবিত্ৰস্থানত প্ৰৱেশ কৰিছিল । ছটিয়াই দিয়া যি তেজ (যীচুৰ বলিদানক সূচায়) তাক ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই গ্ৰহণ কৰি লোৱা হৈছিল আৰু লোকসমূহে স্বীকাৰ কৰি লোৱা যি পাপ সেইবোৰ লোকসমূহৰ পৰা মহা-পুৰোহিতৰ গালে স্থানান্তৰিত হৈছিল । তাৰ পাছত তেওঁ সেই পাপবোৰ আকৌ অজাজেল নামৰ ছাগটোৰ গালে স্থানান্তৰ কৰিছিল, যাক কোনেও নথকা জনশূণ্য অৰণ্যৰ মাজলৈ এৰি দিয়া হৈছিল (১৬, ২০, ২২ পদ)। এইটো ব্যৱস্থাৰে, ধৰ্ম্মধামটোক প্ৰতীকি উপায়েৰে লোকসমূহৰ সেই পাপৰ পৰা শুচি কৰা হৈছিল যি পাপবোৰ আগৰ গোটেইটো বছৰত ছটিউৱা তেজৰ দ্বাৰাই স্থানান্তৰিত হৈ তাত জমা হৈছিল ।

১৫. পুৰনি নিয়মৰ প্ৰায়শ্চিত্তৰ দিনটো স্বৰ্গীয় ধৰ্ম্মধামটোৰ শুচিকৰনৰ এটা ছা-স্বৰূপ আছিল নে কি?

ইব্ৰী ৯:২৩ এতেকে স্বৰ্গত থকা বিষয়ৰ যি , সেয়ে এইবোৰ উপৰায়েৰে শুচি কৰা হোৱা আৱশ্যক; কিন্তু আচল যি স্বৰ্গীয়, সেয়ে ইয়াতকৈ বলিদানৰ দ্বাৰাই শুচি কৰা হোৱা আৱশ্যক ।

টোকা: হয়! সেইটো দিনৰ পৰিচৰ্য্যাই আমাৰ মহা-পুৰোহিত যীচুৰ দ্বাৰাই স্বৰ্গীয় ধৰ্ম্মধামত পাপ সাৰি পুচি নিকা কৰি সম্পূৰ্ণ মোচন কৰা কাৰ্য্যক আঙুলিয়াইছিল । তেও তাত তেওৰ লোকসকলৰ নিমিত্তে মধ্যস্থতাৰ কাম কৰি আছে আৰু যিবিলাকে তেওৰ তেজত বিশ্বাস কৰিব তেওবিলাক আটাইৰে পাপবোৰ মুচি পেলাবলৈ তেও সাজু হৈ আছে । প্ৰাচীনকালৰ প্ৰায়শ্চিত্তৰ দিন, আধুনিক ইস্ৰায়েলৰ ইয়ম কিপপুৰ, সেই অন্তিম প্ৰায়শ্চিত্তৰ ছা-স্বৰূপ আছিল যাক পৃথিবীৰ গ্ৰহটোৰ বাবে কৰা হব । এই অন্তিম প্ৰায়শ্চিত্তে শেষ সোধবিচাৰলৈ চলাই লৈ যাব, যিটোৱে নেকি প্ৰত্যেকজন ব্যক্তিৰ জীৱনত থকা পাপ প্ৰশ্নটোক সদাকালৰ নিমিত্তে নিষ্পত্তি কৰিব ।

আপোনাৰ সহাৰি

আপুনি আপোনাৰ জীৱনটোক সম্পূৰ্ণভাৱে যীচুৰ হাতত সোধাই দিবলৈ ইচ্ছা কৰিব নে যাতে আপোনাক ধাৰ্ম্মিক কৰিবলৈ তেও প্ৰয়োজনীয় আচৰিত কাৰ্য্যটো কৰিব পাৰে?

উত্তৰ: